

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214217654
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2214217654.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, proti žalovanej: P. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa T. X., A.. X. XXX/XX, o zaplatenie 687,48 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti opravnému uzneseniu č.k. 7C/261/2014-83 zo dňa 31.1.2018 a rozsudku č.k. 7C/261/2014-55 zo dňa 12.3.2015 - v časti štvrtého a piateho výroku, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté opravné uznesenie **r u š í**.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v poradí štvrtého výroku o určení označenej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, včítane závislého v poradí piateho výroku o náhrade trov konania, **r u š í** a v zrušenom rozsahu vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Vo výroku napadnutého rozsudku súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 136,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 136,38 eur od 26.04.2013 do zaplatenia a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku .

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd určuje že , zmluvná podmienka v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 01.03.2011 č. A5536152 pod bodom 2.5 v časti: "v prípade porušenia niektorej z povinnosti účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2. tohto článku jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 85,10 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samostatným porušením povinnosti účastníka a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku" je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

Súd určuje, že zmluvná podmienka v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 22.12.2012 č. A3590072 pod bodom 2.5 v časti: "v prípade porušenia niektorej z povinnosti účastníka uvedené v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby , nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2. tohto článku jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 466,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samostatným porušením povinnosti účastníka a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom

pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku " , je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

2. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že navrhovateľ (aktuálne žalobca) dňa 1.3.2011 uzavrel s odporcom (aktuálne žalovaným) zmluvu č. A5536152. V zmysle tejto zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorej bolo priradené telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktorá umožnila odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ dňa 25.1.2008 uzavrel s odporcom zmluvu č. A3590072. V zmysle tejto zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožnila odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM karte bolo priradené účastníkovi telefónne číslo XXXX XXX XXX. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 136,38 eur, fakturovaných za obdobie december 2012 - február 2013. Navrhovateľ žiada uhradiť aj sumu 551,10 eur, na základe dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvných pokút za mobilné telefóny, telekomunikačné zariadenia. Nakoľko zmluvná pokuta v inom súdnom konaní bola vyslovená ako neprijateľná zmluvná pokuta, preto sa domáha navrhovateľ nároku titulom náhrady škody, ktorá však zodpovedá výške a dôvodu zmluvnej pokuty. Škodu teda odporca spôsobil tým, že získal mobilné telefóny za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

3. Právne súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 43 ods. 1 zák. č. 610/2033 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 51, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len OZ).

4. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy, ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský.

5. Predmetom konania je aj náhrada škody vo výške 551,10 eur, pričom navrhovateľ sa domáha náhrady tejto škody z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu minimálne 24 mesiacov. Podľa názoru prvoinštančného súdu neboli splnené podmienky na priznanie náhrady škody. Rozdiel medzi akciovou cenou a skutočnou cenou je výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi. Dodatok k zmluve, ktorý sa týkal odkúpenia telekomunikačného zariadenia je preto možné považovať za kúpnu zmluvu v tejto časti. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce nazvali ako tzv. akciovú cenu, ale podľa názoru súdu to bola dojednaná kúpna cena, čiže navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda, t.j. nemohlo dôjsť k zmenšeniu jeho majetku. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky, navrhovateľ predáva telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu.

6. Vzhľadom na uvedené, keďže neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, súd prvej inštancie návrh (aktuálne žalobu) navrhovateľa čo do náhrady škody v celom rozsahu zamietol.

7. Predmetom konania je aj zaplatenie faktúr za telekomunikačné služby. Navrhovateľ vyfakturoval cenu poskytnutých služieb odporcovi faktúrou č. 5195702944 zo dňa 17.12.2013 so splatnosťou 03.03.2013 v sume 15,12 eur; faktúrou č. 5192104644 zo dňa 17.01.2013 so splatnosťou 31.01.2013 v sume 1,33 eur; faktúrou č. 5188532271 zo dňa 17.12.2012 so splatnosťou 31.12.2012 v sume 1,33 eur; faktúrou č. 5192167008 zo dňa 17.01.2013 so splatnosťou 31.01.2013 v sume 17,99 eur; faktúrou č. 5188596798 zo dňa 17.12.2012 so splatnosťou 31.12.2012 v sume 17,99 eur; faktúrou č. 5192087063 zo dňa 17.01.2013 so splatnosťou 31.01.2013 v sume 66,30 eur; faktúrou č. 5195782082 zo dňa 17.02.2013 so splatnosťou 03.03.2013 v sume 15,00 eur; faktúrou č. 5188516553 zo dňa 17.12.2012 so splatnosťou 31.12.2012 v sume 1,32 eur. Po zaslaní Pokusu o pokonávku, odporca nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Odporca tieto faktúry neuhradil, preto bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť 136,38 eur.

8. Súd k prisúdenej istine priznal navrhovateľovi príslušenstvo - úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 8,75% ročne

od 26.04.2013 do zaplattenia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 26.04.2013 predstavovala 0,75%, preto úroková sadzba predstavuje 8,75% ročne (0,75% + 8%).

9. Súd prvej inštancie skonštatoval, že navrhovateľ mal v konaní iba čiastočný úspech, keď žiadal 687,48 eur a vyhovené bolo v sume 136,38 eur. Teda navrhovateľ mal úspech vo výške 19,84% a odporca mal úspech vo výške 80,16%. Pomer úspechu navrhovateľa bol 60,32% (19,84 % - 80,16 %). Keďže je pomer záporné číslo, náhrada trov konania navrhovateľovi nebola priznaná. Náhrada trov konania nebola priznaná ani odporcovi, keďže o ňu nežiadal.

10. Proti tomuto rozsudku výslovne voči štvrtému výroku podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca (ešte dňa 8.4.2015), pričom uplatnil odvolacie dôvody, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodnutie je nepreskúmateľné a domáhal sa, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Ako podstatný dôvod nepreskúmateľnosti rozhodnutia označil skutočnosť, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie len v časti nepriznania nároku na zaplattenie náhrady škody. Súd sa v odôvodnení vôbec nezaoberal v dodatkoch upravenou zmluvnou pokutou a neuviedol žiadne právne zdôvodnenie prečo a na základe akého právneho posúdenia dospel k záveru, že zmluvná pokuta je neprijateľná, čo uviedol aj do výroku rozhodnutia, keď tomu vôbec nekorešponduje odôvodnenie. Čo sa týka výroku IV. súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nie je obsahom dodatku a nekorešponduje s jeho znením. Následne s poukazom na ust. § 157 ods. 2 OSP uviedol, že vzhľadom na to, že rozhodnutie nespĺňa ani jednu z vyššie uvedených požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nie je možné ani kvalifikovane oponovať a skutkovo vymedziť dôvody odvolania. V závere žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalovaná odvolanie proti rozsudku nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

13. Z podnetu odvolacieho súdu, ktorý mal za to, že odvolaním žalobcu napadnutý výrok IV. predmetného rozsudku bol súdom prvej inštancie vyhlásený iba omylom ako duplicitný k výroku III., súd prvej inštancie vydal vo veci opravné uznesenie č.k. 7C/261/2014-83 zo dňa 31.1.2018, v ktorého výroku rozhodol nasledovne:

„I. Opravuje sa výrok rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.03.2015, č.k. 7C/261/2014 - 55, a to tak, že sa vypúšťa výrok uvedený v odseku IV.

II. Výrok rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.03.2015, č.k. 7C/261/2014 - 55 po oprave správne znie :

„Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 136,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 136,38 eur od 26.04.2013 do zaplattenia a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku .

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Súd určuje že, zmluvná podmienka v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 01.03.2011 č. A5536152 pod bodom 2.5 v časti: "v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplattenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2. tohto článku jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 85,10 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samostatným porušením povinnosti účastníka a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom , pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku" je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

14. Toto opravné uznesenie súd prvej inštancie s použitím ust. § 224 CSP odôvodnil tým, že vykonal opravu zrejmej nesprávnosti predmetným rozsudkom tak, že duplicitný, resp. nesprávny výrok IV., ktorým určil zmluvné podmienky žalobcu za neprijateľné vypustil a zároveň vymedzil správne znenie výrokovej časti uvedeného rozsudku.

15. Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a rozhodol riadne o podanom odvolaní, alternatívne, aby uznesenie zmenil tak, že opraví výrok rozsudku tak, že vypustí aj výrok uvedený v ods. III. aj výrok uvedený v ods. IV. a výrok rozsudku okresného súdu bude iba v znení v poradí prvého, druhého a piateho výroku. Ako odvolacie dôvody žalobca uplatnil dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. f), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a písm. h), že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Podľa odvolateľa odvolací súd postupoval nesprávne, keď vrátil predložený spis inak s tým, že podľa obsahu odvolania sa jedná o návrh na opravu rozhodnutia a nie odvolanie. Odvolací súd pritom nesprávne interpretoval a svojvoľne prehodnotil podanie žalobcu. Následne odvolateľ poukázal na znenie ust. § 211 ods. 1, § 218 ods. 1, § 219 ods. 1 a § 221 OSP, platný v čase predmetného konania. Namietal, že odvolací súd nepostupoval podľa vyššie uvedeného, ak odvolanie neodmietol, nepotvrdil, ani nezrušil, čím došlo k porušeniu žalobcovho práva na spravodlivý proces. Ak mal prvoinštančný súd za to, že výrok IV. predmetného rozsudku je nadbytočný, mal ex offo obdobne postupovať aj pri výroku III., keďže sa jednalo o obsahovo totožné výroky. Súd pritom rozhodol o zmluvnej pokute, ktorá nepredstavovala merito veci, t.j. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a svoje rozhodnutie neodôvodnil. Podľa žalobcu odvolací súd sa mal s podaným odvolaním žalobcu vysporiadať a rozsudok zmeniť, resp. postupovať podľa procesných možností v OSP. Ak si súd prvej inštancie osvojil názor, že výrok IV. o zmluvnej pokute je nadbytočný, mal obdobne vypustiť aj taktiež nadbytočný výrok III. Uvedené malo dopad aj na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, z toho dôvodu žalobca napadol aj výrok o trovách.

17. Žalovaná odvolanie ani proti predmetnému uzneseniu nepodala a k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

18. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu o odvolaní žalobcu proti rozsudku po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

19. Pokiaľ ide o odvolanie proti opravnému uzneseniu Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. f) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté opravné uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP).

20. Z opätovného preskúmania spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pri vyhlásení v poradí štvrtého výroku predmetného rozsudku sa nedopustil zrejmej nesprávnosti tým, že by duplicitne vyhlásil za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti zmluvnú podmienku ako v predchádzajúcom

treťom výroku, keďže predmetom žaloby boli úhrady z titulu dvoch zmlúv a ich dodatkov, ako sú označené v treťom a štvrtom výroku, hoci obsah bodu 2.5 označeného dodatku nekorešponduje s textom, ako ho súd cituje v štvrtom výroku predmetného rozsudku. Súd prvej inštancie sa teda vyhlásením štvrtého výroku v predmetnom rozsudku nedopustil žiadnej zrejmej nesprávnosti či chyby v písaní, tým, že tento výrok vyhlásil, hoci na druhej strane v odôvodnení rozhodnutia nie je jeho prijatie nijako odôvodnené ani právne, ani vecne. V dôsledku toho nebolo správnym odvolanie žalobcu proti predmetnému rozsudku podľa jeho obsahu posúdiť iba ako návrh na opravu predmetného rozsudku vypustením štvrtého výroku. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že okresný súd je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný iba právnym posúdením odvolacieho súdu veci pri zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie, nie je ale viazaný pokynom pri vrátení veci inak, ktorý môže v odôvodnených prípadoch korigovať.

21. Keďže potom neboli splnené podmienky pre vydanie predmetného opravného uznesenia, pričom nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali, odvolací súd s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP napadnuté opravné uznesenie zrušil.

22. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti rozsudku Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP, akt. § 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, f/ OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutej časti preskúmaného rozsudku je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v poradí štvrtej a piatej výrokovej vety zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti predmetnému rozsudku, pri viazanosti rozsahom a dôvodmi ním podaného odvolania, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe určenia, že zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 22.12.2012 č. A3590072 pod bodom 2.5 v súdom prvej inštancie citovanom znení, je podľa ods. 4 výroku neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. V ostatných častiach, proti v poradí prvému, druhému a tretiemu výroku odvolanie podané nebolo, rozsudok v týchto častiach nadobudol právoplatnosť a nepodliehal prieskumu odvolacieho súdu. V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že žalobca v odvolaní podanom proti rozsudku výslovne jednoznačne a nepochybné napáda iba štvrtý výrok a v závere sa tiež domáha zrušenia rozsudku práve v napadnutej časti. Jeho odvolanie teda nemožno vzťahovať aj na ďalšie výroky preskúmaného rozsudku, konkrétne tretí výrok, ako sa to podáva v odvolaní proti opravnému uzneseniu.

24. Pokiaľ ide o v poradí štvrtý výrok preskúmaného rozsudku, ktorý jediný bol účinne napadnutý odvolaním žalobcu (včítane závislého výroku o náhrade trov konania), je nevyhnutné uzavrieť, že súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozsudku úplne opomenul túto časť rozhodnutia odôvodniť a to tak právne, keď neaplikoval ani ust. § 153 ods. 3 a 4 OSP (aktuálne § 298 ods. 1 a 2 CSP), pričom iba formálne citoval ust. § 53 OZ o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie neuvádza žiadne úvahy, či myšlienkové postupy na základe ktorých dospel k záveru, že daná zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a z akých konkrétnych dôvodov. Odhliadnuc od toho, text zmluvnej podmienky ako ju súd citoval v napadnutom a preskúmanom štvrtom výroku, vôbec nekorešponduje s textom tejto zmluvnej podmienky ako je založený na č.l. 15 a nasl. spisu, nesedí dokonca ani samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá podľa predmetného dodatku je 496,- Eur a súd v predmetnom výroku uvádza 466,- Eur.

25. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

26. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

27. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

28. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

29. Podľa § 220 ods. 2 CSP (predtým obdobne § 157 ods. 2 OSP) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

30. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

31. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

32. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

33. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces. S poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch vo vzťahu k štvrtej výrokovej vete neodôvodnil právne ani vecne, pričom samotný výrok je zmätočný a nekorešponduje s listinným dôkazom v spise, z ktorého má vychádzať, čím sa rozhodnutie v napadnutej časti stalo plne nepreskúmateľným, nie je dobre možné tento nedostatok opraviť až v konaní pred druhoinštančným odvolacím súdom.

34. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu - v jeho štvrtom výroku, včítane závislého piateho výroku o náhrade trov konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), vo vzťahu k potrebe vyslovenia zmluvnej podmienky v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 22.12.2012 č. A3590072 v bode 2.5, bude skutkový stav opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité procesnoprávne a hmotnoprávne ustanovenia, ustáliť, či dotknutá zmluvná podmienka spĺňa atribúty neprijateľnosti s následkom neplatnosti, následne vo veci v zrušenom rozsahu opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie bude nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

36. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).